

Иван Вазов

Орел

(в Драгоманския проход)

Орел, и ти, и аз безгласно
летим към бойните полета,
и теб, и мен влече ужасно
дъхът на битката проклета.

Орел, да имах твоите криле,
фръкнал бих нейде в небесата...
Тук много кръв, тегла, насилъе,
тъжовна много е земята.

Пред мен се валят в кръв останки
от много свършени животи,
в въздуха стенят мъртви сянки.
Нишава като в гроб клокоти.

О братя сърби, плача ази!
Умря великата надежда:
кръв, кръв, си кръв! От нас до вази
пътека кървава отвежда.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4486>]